

- v súvislosti s právomocou vedúceho misie prijímať rozhodnutia o preradení zamestnancov a úlohe členského štátu pôvodu v rámci presunu vyslaných zamestnancov, odvolateľ tvrdí, že došlo k porušeniu článku 61 ods. 2 štatútu Súdneho dvora v rozsahu, v akom prvostupňový súd nepostupoval v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora vo veci, ktorá mu bola vrátená späť,
- skreslenie dôkazov,
- porušenie práva na obranu a zásady rovnakého zaobchádzania v rozsahu, v akom odvolateľ nebol vypočutý v súvislosti s niektorými dokumentmi a písomnými vyjadreniami predloženými Radou počas prvostupňového konania,
- porušenie článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku v rozsahu, v akom bolo stanovené, že odvolateľ bude znášať náklady vo veci C-455/14 P, v ktorej uspel.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 322, 2009, s. 22.

**Odvolaie podané 26. júna 2018: European Citizens' Initiative One of Us proti rozsudku
Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) z 23. apríla 2018 vo veci T-561/14, European Citizens'
Initiative One of Us a iní/Európska komisia**

(Vec C-418/18 P)

(2018/C 341/06)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľka: European Citizens' Initiative One of Us (v zastúpení: P. Diamond, barrister, R. Kiska, solicitor)

Ďalší účastníci konania: Poľská republika, Európska komisia, Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy odvolaieľky

Odvolaieľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 23. apríla 2018 vo veci T-561/14,
- zrušil oznámenie Komisie COM(2014) 355 final z 28. mája 2014,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov odvolacieho konania, ako aj prvostupňového konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Po prvé Všeobecný súd nesprávne uplatnil článok 117 ZEÚ so zreteľom na článok 11 ods. 4 ZEÚ, článok 24 ZFEÚ a nariadenie 211/2011 ⁽¹⁾; akákoľvek diskrečná právomoc Komisie musí byť v súlade s cieľmi európskej iniciatívy občanov. Všeobecný súd vo svojom rozsudku nezohľadnil legislatívny zámer nariadenia; a teda ho úplne ignoroval.

Po druhé Všeobecný súd pochybil, keď nerozhodol, že oznámenie Komisie COM(2014) 355 final ⁽²⁾ osobitne nevymedzuje jej právne a politické závery, ako to požaduje nariadenie (EÚ) č. 211/2011.

Po tretie Všeobecný súd nepreskúmal oznámenie Komisie COM(2014) 355 final s náležitým stupňom pozornosti. Všeobecný súd uplatnil obmedzené preskúmanie; čo predstavuje zjavne nesprávne posúdenie.

Po štvrté, aj keby úroveň posúdenia, ktorú uplatnil Všeobecný súd, bola náležitou úrovňou v súlade s právom (s čím odvolateľka nesúhlasí), Všeobecný súd v každom prípade nekonštatoval, že by odôvodnenie uvedené Komisiou v oznámení Komisie COM(2014) 355 final napĺňovalo kritérium zjavne nesprávneho posúdenia; Komisia okrem toho neuplatnila správne judikatúru vyplývajúcu z veci C-34/10 Oliver Brüstle/Greenpeace e.V; nezohľadnila dopady systému „trojakého zabezpečenia“, ktorý neposkytuje nijaké etické záruky (a v skutočnosti poskytuje členským štátom podnety k zníženiu úrovne ich etických záruk v záujme získania prístupu k finančným prostriedkom na výskum). Komisia ďalej zjavne pochybila, keď naznačila, že poskytnutie prístupu k potratu je medzinárodným záväzkom vyplývajúcim z akčného programu ICPD z roku 1994 a z miléniových rozvojových cieľov OSN; ďalej pochybila vo svojom nelogickom vyjadrení, že financovanie organizácií presadzujúcich a praktizujúcich potraty v rozvojových krajinách je prospešné pre zdravie matiek, na rozdiel od rastúcich finančných prostriedkov do zdravotných systémom týchto krajín, v ktorých vo veľkej miere chýba personál a vybavenie.

Po piate Všeobecný súd pochybil, keď nesprávne charakterizoval európsku iniciatívu občanov, a to menovite ako iniciatívu, ktorá presadzuje zavedenie troch konkrétnych legislatívnych návrhov, a nie ako iniciatívu na ochranu dôstojnosti ľudského embrya. Všeobecný súd teda zaujal k otázkam, ktoré nastoľuje táto vec, nesprávny prístup.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 zo 16. februára 2011 o iniciatíve občanov (Ú. v. EÚ L 65, 2011, s. 1).

⁽²⁾ Oznámenie Komisie o iniciatíve občanov „Jeden z nás“.

Odvolaie podané 26. júna 2018: Európska služba pre vonkajšiu činnosť proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 13. apríla 2018 vo veci T-119/17, Alba Aguilera/ESVČ

(Vec C-427/18 P)

(2018/C 341/07)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Ovvolateľka: Európska služba pre vonkajšiu činnosť (v zastúpení: S. Marquardt a R. Spáč, splnomocnení zástupcovia, M. Troncoso Ferrer, abogado, F.-M. Hislairé, avocat, S. Moya Izquierdo, abogada)

Ďalší účastníci konania: Ruben Alba Aguilera, Simone Barengi, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Carette, Alejo Carrasco Garcia, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade, Luca Zampetti

Návrhy odvolateľky

- vyhlásiť odvolanie za prípustné dôvodné,
- v dôsledku toho zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 13. apríla 2018 vo veci T-119/17,
- vyhovieť návrhom, ktoré predložila ESVČ v prvostupňovom konaní,
- uložiť ďalším účastníkom konania povinnosť nahradiť výdavky a trovy vzniknuté v prvostupňovom, ako aj v tomto konaní.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu pri výklade článku 1 prílohy X služobného poriadku. Podľa Všeobecného súdu toto ustanovenie ukladá povinnosť prijať všeobecné vykonávacie ustanovenia (VVU) v súlade s článkom 110 služobného poriadku, ktorá sa týka celej prílohy X tohto poriadku, a najmä s jej článkom 10 (body 30 a 31 napadnutého rozsudku). Normotvorca v prílohe X pritom výslovne naformuloval povinnosť prijať VVU len v článku 3. Naproti tomu v ostatných ustanoveniach, akými sú článok 2 druhý odsek, článok 5 ods. 2, článok 8 prvý odsek, či články 10 a 21, ten istý normotvorca stanovil len „podmienky“ alebo „pravidlá“ prijaté menovacím orgánom (MO).